

banc de la ó de *Maigmó*, ens podríem contentar al·legant que la rara terminació *-ú* havia estat substituïda per la trivial *-ó*, (cf. cat. dial. ant. *comó* < *comú*); potser ajudant-hi els noms de muntanyes no llunyanes, com *El Cabeçó* i el *Montgó*.

Recordem, però, que *Mutxamel*, poble proper al Maigmó ve de *muġ^c am-âl-Lâb* (*DECat.* v, 861b26ss) alteració de *muġmâ^c* 'lloc de reunió', documentat en aquests paratges per Epalza, cosa que demostra la popularitat, entorn d'Alacant, de l'arrel *ġama^c* 'aplegar, acumular'; d'on el nom d'un text ben conegut de l'àrab magrebí *l'Abbâr Maġmû^c* (S. XI) (pròpiament 'històries compilades'), en el qual la *û* havia de sonar *o* davant '*ain*'. Podem, doncs, suposar que en el cas dels *Maigmó* alacantins, l'ètimon *maġmûd* havia de caure sota la influència d'aquest parònim, majorment si la *-d* s'emmuïa. I als ulls dels moros alacantins, l'acumulació de penyes dels dos turons *Maigmó* es prestava a una suma i confusió dels dos mots àrabs tan semblants; més que més quan l'àrab hi anava essent cada cop menys ben conegut, en progressar l'adaptació dels moriscos a la nova llengua, catalana, de llurs senyors valencians.

Seria natural equiparar amb la d'aquests noms de muntanya el de *Benimarmut* pda. del te. d'Ondara (una quarantena de k. al NE. dels dos Maigmó (XXXIII, 101.16); combinant-ho amb *Benî-* amb sentit de 'fills dels gelius', o amb PINNA > *bena* 'penya de la gelor'. Nom que ja figura en el *Rept.* amb la grafia *Beni Mazmub*, com alq. donada l'a. 1249 en el terme d'Alocayba (ed. Bof., p. 471); car Alocayba era a Pedreguer, que és immediat a Ondara pel Sud. Com que una *-ch* final significa *-k*, en la variant del *Rept.*, deu haver-hi el canvi *-d* > *-k* com el cast. *alfeñique* < *al-fânîd*, i els cat. *ânec* ANACATE(M), *prêstec* PRAESTITUM; com que el pas de *zm* a *rm* és ben corrent (*fantarma*, *xurma*, *birma*), és ben possible que s'hi confonguessin altres mots àrabs: *mašmûd* 'adornat' (*Mesmuda* NP f., a Algèria *GGAlg.*), o *marmûd* 'cobert de cendra' dim. de *ramâd* 'cendra'. D'un *Benimarmûd* pot ser alteració *Benibarmut* de Dénia (*El Arch*, VII, 340), dissimilat en *-iarmut* i nova dissimilació *-iarmut*.

En fi aquí hem d'afegir *Binimaimut*, rafal menorquí (te. Maó), del qual donarem dades en el vol. I, p. 194, sense decidir l'etim.; però com que es documenta en la forma *Benimasmut* en els anys 1296 i 1509, tenim aquí el resultat *ġn* > *ġm* en lloc de *-sm-* o *-zm-*, tal com hem registrat *Maimó* = *Maigmó* a Petrer, alternant amb *zm* com en *Masmut* (3).

¹ Sobre la possibilitat i fins versemblança que d'aquí vingui el català *gemat* en l'accepció 'geliu, fredíssim'. V. l'art. del vol. IV, pp. 343-344.

Maigmudella, V. *Maigmó*

MAIMÓ

Maimó, alqueria antiga de Mallorca (*BDLC* XIV, 145).

5 HOMÒNIMS I PARÒNIMS

El Maimó, partida del terme d'Alcoi (XXXIV, 4 1.8).

Sa Maimona, partida del terme de Lluçmajor (Mapa Mascaró 35C4; mapa del Cardenal Despuig).

Riu Maimó en el terme de Caldes de Montbui.

10 «*In t. de Calidis, in villa Rio Memone*, nom antic (a. 1006) del terme de Caldes de Montbui (Vallès Occidental) (*Cart.St.Cugat* II, 50). El trobem documentat com a *rrio Meimon*, *rivus Maimone* i *rio Memone* (a. 1023) (*Cart.St.Cugat* II, 139) i com *riuo Maimono* (D'Albon, *Temple*, 250).

Binimaimó, lloc del terme d'Es Castell (Menorca) (XLIV, 73.13; Mapa Mascaró 12E8).

Les enquestes de l'*On.Cat.* van documentar partides que portaven el nom *Maimó* a Olocau de Carraixet, a la Vall d'Ebo i a Felanitx; *Benimaimó* o *Vinamaimó* a Eivissa (cf. *Vin-*, misc.); (Sant Mateu d'Albarca); i *la Maimona* al Puig de Santa Maria.

20 *ETIM.* Els NLL *Maimó* i *Binimaimó* de les Illes i del País Valencià provenen d'un NP d'origen hebreu o sarraí que deriva de l'àrab *maimûn*, 'feliç (o iemenita, natural del Iemen', «Aràbia Feliç»). No hi ha raó per dubtar que en definitiva és també l'ètimon del NP medieval següent:

Maimó com a NP: 1166: *Maimon* (NP jueu) (30 *Cart.Poblet*, 124); 1272: *Mayno* (NP jueu) (Mtz. Ferrando, *Doc.Val.ACA*, reg. 21, fol. 46v); 1078: *sarracenum nomine Memó* (*Cart.St.Cugat* II, 355); 1248: *meum sarracenum nomine Maimo* (CCandi, *Mi.Hi.Ca*, II, 410); 1277: *Maymono de Castro Eulino* (Soldevila, *Pere el Gran* I, 2ª part, A-93); 1290: *Maimonus de Castro Eulino* (:Castellof) (*BABL* XII, 111).

Maimut, *Bini-*, V. *Maigmó* (millor que en el vol. I, 194) *La Mainera*, V. *Meià Mainou*, V. *Masnou*

MAÏQUES o *MAIQUES* val.: potser més aviat NP que NL; Corral de *Maiques* te. Aiello de Rugat (XXXII, 53.14) i àdhuc Font de *Maiques* de Quatretonda (XXXII 1.21) i Cova de *Maiques* a Vilamarxant (XXX, 168.6) poden ser post-antroponímics. Com a cogn. o malnom el trobo només des de la capital cap al Sud i més freqüent que enlloc en la zona entorn de Xàtiva i Cocentaina. Ja Fra Miquel *Maiques* fill de Bocairent i bisbe de Sàsser 1538-1575. Pron. pertot *Maiques* (escrit *Mabiques* a Cocentaina, Pinet i Manuel), i altrament, el tinc també de Mislata. Amb accentuació a la *í* pertot, amb una excepció *mâiques* només a Vilamarxant.

55 *AlcM.* el troba quasi només des de Morvedre cap al Sud: 8 pobles; més al N. només a Cast.Pna. i Val.